

Morceaux de Fantaisie (Fantezi Parçalar), Op. 3 1.Elegie 2.Prélude 3.Mélodie 4.Polichinelle 5.Sérénade

Rachmaninoff, bazı eleştirilenler tarafından "salon romantığı" olarak tanımlanır.

En sevdiği besteci olarak tanımladığı Tchaikovsky'nin etkisinde kalmışsa da, kendine özgü biçimde geliştirdiği piyano stiliyle ilgi çekmiştir.

Op.3 başlığıyla 1892'de, çoğunlukla minör tonda bestelediği ve Anton Arenski (1861-1901)'ye ithaf ettiği, "Morceaux de Fantaisie" (Fantezi Parçalar) olarak tanımladığı beş piyano parçasından ikincisinin –Do diyez minör Prelüd'ü- kendinden önce dünyanın her köşesine ulaşmış, diğer parçaların onun gölgesinde kalmasına neden olmuştur.

Op.3 parçalarının ilki, Eski Yunanca'da yakınlık ve hüzünlü havada, genellikle bir gencin zamansız

ölümünden sonra söylenen bir şiir tarzı olmakla beraber, müziğe de aynı adla giren *Elégie* başlığını taşır. Mi bemol minör tonda, 4/4'lük ölçüde ve Moderato (orta) tempodaki parça, belirgin bir Slav melankolisinin, batık tekniğine uyumunu sağlayarak o günlerin yorgun, ama zarif Petersburg salonlarını anımsatır.

İkinci parça, Do diyez minör *Prelüd* ile, kökünü Orta Çağ'dan alan ve bir orgun çöksesliliği içinde, dörtlü ve beşli paralel aralıklarla duyulan akor dizileriyle, eski Rusya bozkırlarının melankolisinin ve halkın tutkusunun yansıtıldığına inanan Avrupalı, hatta Amerikalı dinleyicileri büyülemiştir. Kısa sürede sinemalarda, gazinolarda çalınan, sessiz filmlerde fon müziği olarak kullanılan, hem ölüm sahnelerinde, hem isyanı canlandıran bölümlerde aynı şekilde geçerli olan prelüdden Rachmaninoff

nefret etmeye başlamıştı. Çünkü kimse onun diğer eserlerine ilgi göstermiyordu. On dokuz yaşındaki besteci, bu başarıyı kazanacağını rüyasında bile görmediği için, tüm telif haklarını yirmi dolara saymış, yayıncılar ise bu eserden bir servet kazanmıştı. Diğer yandan, bu parçayı mutlaka her konserinde çalmak zorunda kalan Rachmaninoff, besteciliği ihmal ediyordu. Sonunda 1938’de bu parçayı, iki piyano için düzenlemek zorunda bile kaldı. Üç dakikayı aşan sürede, 4/4’lük ölçüde, DO diyez minör tonda ağır Prelüd’ün, Rusya seferinden yenik ve üzgün dönen Napolyon’u canlandırdığı bile ileri sürülmüştü.

Üçüncü parça da, oldukça tanınmış olan *Mélotié*’dir. 4/4’lük ölçüde, Mi Majör tonda, biraz

salon parçası havasında olmasına karşın, az malzeme ile etkileyici bir tını zenginliğine ulaşmaya örnek gösterilir.

Dördünü parça, *Polichinelle* adını taşır. Bu ad, Paris’te Fronde devrinde çok sevilen bir tip olan, çift kamburlu, kırmızı ve çarpık burunlu, süslü elbiseli, tuhaf şapkalı, biraz da İtalyan Pulcinella’yı anımsatan bir palyaçoya verilmiştir. Rachmannoff bu karakteri Fa diyez minör tonda, 4/4’lük ölçüde, sekizlik notaların canlı kadanslarıyla tanımlar; ikinci tema baslarla, dörtlük notalarla bir yürüyüş gibi canlandırılır.

Son parça olan SerEnade, Si bemol minör tonda, biraz da Slav aksanlı, ancak çok lirik ve çok çekici, zarif bir parçadır.

- Aktüze İ. Müziği Okumak. Cilt 4. Pan Yayıncılık. Nisan 2003.
- [http://imslp.org/wiki/Morceaux_de_fantaisie,_Op.3_\(Rachmaninoff,_Sergei\)](http://imslp.org/wiki/Morceaux_de_fantaisie,_Op.3_(Rachmaninoff,_Sergei))
- Rachmaninoff Plays Rachmaninoff - Morceaux de fantaisie, Op. 3
<https://www.youtube.com/watch?v=O6svUBgsYZ8>
- Rachmaninoff - Morceaux de fantaisie, Op. 3 - Prelude No. 2 in C-sharp minör
<https://www.youtube.com/watch?v=14Zluhi3-DU>
- Sergei Rachmaninov - Morceaux de fantaisie Op.3 No.1, Elegie in E-flat minör
<https://www.youtube.com/watch?v=uMZce1vVP1g&list=PL6E54A76AB1444F0E>

